

בשם'

טעימה שבועית בלימוד הדף היומי

וילגאזי, אהילא זאג'זען

מנハג בני תימן בקידושי אשה בכסף

"האהה נקנית בכסף" משנה קידושין, ב ע"א

בסוגיותינו מבואר שהאהה מתקדשת בכסף, בפסקים האריכו לדzon האם אפשר לקדש אשה במתבעות או בשטרות כסף.

בעורך השולחן הוכיח שוודאי מתקדשת במתבע, שהרי קידושי כסף למדים מ'קיהה-קיהה' משדי עפרון (ד"ג) ועפרון הרוי לך הכסף במתבעות עובר לסוחר.

החת"ס (בתשובות, יוז"ד סי' קלד) מעיר שהמתבעות בימי חז"ל היו עשויות מכסף וזהב ממש, והיה להם שווי עצמי, משא"כ בזמןנו שערך המתבעות והשטרות שוות ערך זה או אחר, אבל מ"מ כיוון שגזרת המלכות הוא שהייה הכסף עובר לסוחר, לכך דין ממון לו, כיון שדין דמלכותא דין. [הנפק"מ למעשה לפי דברי החת"ס יהיה לפה דעת החזו"א שרק בחו"ל שייך דין דמלכותא דין, אבל בארץ אין מלכות אלא לימות המשיח]

ברם הרבה פוסקים חולקים וסוברים שאין לקדש על מתבעות, רק בטבעת כנפask בשוו"ע (אבה"ז סי' לא) וצראיך לשום אותן, שיטדע האשה כמה היא שווה בכך שיהיה לה סמכות הדעת לקידושין.

يُؤكَد شمانה בני תימן שהחתן نوتن לאשה כס عم يُؤن ونوتن متבע לתוך القوس
ومقدasha.